

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Soltan Vasile în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Iusiumbeli Leonid XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 30.06.2016 până la 09.06.2017;

Instanța de apel de la 25.05.2020 până la 14.12.2020;

Instanța de recurs de la 01.04.2021 până la 23.06.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 09 iunie 2017, Iusiumbeli Leonid a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) și alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, la pedeapsa stabilită i-a fost cumulată parțial pedeapsa neexecutată prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din data de 20 octombrie 2014, în baza art. 186 alin. (5) prin care Iusiumbeli Leonid a fost condamnat la 5 ani de închisoare, cu aplicarea în baza art. 90 Cod penal, suspendarea condiționate a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune 2 ani, fiindu-i stabilită astfel lui Iusiumbeli Leonid o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Iusiumbeli Leonid în beneficiul lui Velcev Vitalii, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Iusiumbeli Leonid în beneficiul lui Palamarji Gheorghe, suma de 7 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Iusiumbeli Leonid în beneficiul lui Mihalcenco Stanislav, suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Prin sentința nominalizată, în sarcina inculpatului s-a reținut că, la 15 iunie 2014, aproximativ la ora 04:00 Iusiumbeli Leonid, împreună cu o persoană în privința căreia în cursul urmăririi penale materialele, au fost examinate într-o altă procedură separată, în calitate de pasageri ai automobilului de model „Opel Cadet” cu XXXXX, de culoare roșie, condusă de o domnișoară, identitatea căreia nu a fost stabilită în cadrul urmăririi penale, se deplasau pe str. Lenin din or. Taraclia, unde în apropiere de disco barul „Bada-Bum”, au fost stopați de către căpitanul Batalionului de Patrulare „Sud” Palamarji Gheorghe Ivan. După ce conducătorul mijlocului de transport - domnișoara, identitatea căreia nu a fost stabilită, nu a reacționat la indicațiile lui Palamarji Gheorghe de a prezenta permisul de conducere și actele asupra mijlocului de transport, Iusiumbeli Leonid și persoana în privința căreia în cursul urmăririi penale materialele, au fost examinate într-o altă procedură separată cu scopul de a nu fi reținut mijlocul de transport de model „Opel Cadet” cu numărul de înmatriculare XXXXX la parcare cu plată și cu scopul sistării activității de serviciu ale inspectorului Palamarji Gheorghe îndreptate spre prevenirea și curmarea infracțiunilor, contravențiilor și altor fapte antisociale, exprimându-se într-un limbaj grosolan obscen adresat inspectorului Palamarji Gheorghe, acționând cu o obrăznicie deosebită, împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia în cursul urmăririi penale materialele, au fost examinate într-o altă procedură separată, intenționat i-a aplicat lui Palamarji Gheorghe, câteva lovituri cu pumnii în față și peste diferite părți ale corpului, aplicând, prin acțiunile sale intenționate, ilegale în privința lui Palamarji Gheorghe, violență, nepericuloasă pentru viața sau sănătatea sa, cauzându-i acestuia suferințe psihice și vătămări corporale neînsemnate sub formă de excoriații pe obrazul stâng. În continuarea acțiunilor sale criminale, Iusiumbeli Leonid Fiodor, în momentul în care îl lovea pe inspectorul Palamarji Gheorghe, s-a apropiat inspectorul inferior al Batalionului de Patrulare „Sud”, Velcev Vitali XXXXX, încercând să-l tragă din spate de corp pe Iusiumbeli Leonid de la Palamarji Gheorghe s-a tras de la inspectorul Velcev Vitali, și în continuarea acțiunilor sale criminale, de asemenea cu scopul sistării activității de serviciu a lui Velcev Vitalie, în legătură cu participarea acestuia la prevenirea și curmarea infracțiunilor, contravențiilor și altor fapte antisociale, acționând cu obrăznicie deosebită, s-a întors cu fața spre inspectorul Velcev Vitali și intenționat i-a aplicat ultimului o lovitură cu piciorul în partea stângă a corpului, câteva lovituri cu pumnii în față și o lovitură cu piciorul drept în regiunea corpului inspectorului Velcev Vitali, care i-a venit peste mâna stângă a inspectorului Velcev Vitali, aplicând prin acțiunile sale intenționate, ilegale în privința inspectorului

Velcev Vitalie, violență, periculoasă pentru sănătatea sa, cauzându-i acestuia suferințe psihice și leziuni corporale medii cu dereglarea de lungă durată a sănătății, sub formă de traumă cranio-cerebrală manifestată prin comoție cerebrală, fisură a osului nazal, echimoză pe hemitoroacele drepte, ruptură a ligamentului extensor degetului IV mâinii stângi.

Tot el, Iusiumbeli Leonid la data de 15 iunie 2014, aproximativ la ora 05:50, aflându-se cu colaboratorii Inspectoratului de Poliție Taraclia și mama sa Iusiumbeli Olga Stepan în incinta secției primiri urgente IMSP Spitalul raional Taraclia, amplasată pe str. Cebanova, 1, r-nul Taraclia, pentru a trece examenul medical după cele întâmplate între el și Chircioglo G. și inspectorii Palamarji Gheorghe și Velcev Vitali, fiind agresiv, ne dorind să treacă examenul medical, în continuarea acțiunilor sale criminale, cu scopul sistării activității de serviciu de către inspectorul Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente de Circulație Rutieră a Inspectoratului de Poliție Taraclia, Mihalcenco Stanislav în legătură cu participarea sa la preîntâmpinarea curmarea infracțiunilor și altor fapte antisociale, a scuipat acestuia în față, după care, acționând cu o obrăznicie deosebită, intenționat i-a aplicat lui Mihalcenco Stanislav o lovitură cu piciorul în regiunea coapsei și imediat cu piciorul l-a lovit și căzut din mână telefonul mobil, prin ce i-a cauzat prin acțiunile sale infracționale în privința inspectorului Mihalcenco Stanislav, violență, ne periculoasă pentru viața și sănătatea acestuia, cauzându-i acestuia durere fizică și suferință psihică.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, Iusiumbeli Leonid a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (2) Cod penal, individualizată prin *„aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, în legătură cu participarea persoanei date în prevenirea și curmarea infracțiunilor, contravențiilor sau altor fapte antisociale”*.

3. Nefiind de acord cu sentința, la 14 februarie 2020, inculpatul Iusiumbeli Leonid a atacat-o cu apel prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care acesta să fie achitat de cele imputate așa cum în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

În motivarea cererii de apel, inculpatul a menționat că eronat a fost recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) Cod penal, or, colaboratorul poliției Mihalcenco Stanislav nu a depus plângere în privința sa, iar de către organul de urmărire penală, nu a fost respectate prevederile art. 264 și 274 Cod de procedură penală, de examinare și începere a urmăririi penale, astfel a fost ilegal învinuit și judecat pentru presupusa maltratare a colaboratorului de poliției

Mihalcenco Stanislav, deoarece nici nu a fost pornită și desfășurată urmărirea penală, ce constituie o încălcare directă a prevederilor art. 279 alin. (1) Cod penal.

A mai menționat că, instanța de fond și-a întemeiat sentința de condamnare pe declarațiile părților vătămate, ale martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată. Însă părțile nu au arătat privitor la pornirea conflictului său, cu colaboratorii poliției, ci doar au declarat despre comportamentul său după reținere, iar înregistrările video nu au făcut lumină în acest caz. În opinia sa, instanța de fond și-a întemeiat sentința de condamnare pe declarațiile părților vătămate, care sunt părți interesate.

De asemenea, inculpatul a notat că părților vătămate conform rapoartelor de expertiză s-au stabilit anumite leziuni corporale, care în opinia sa leziunile corporale stabilite la Velcev Vitali, nu au fost cauzate de el, dar s-au produs în rezultatul căderii sale, iar rapoartele de expertiză nu arată mecanismul de producerii leziunilor corporale, iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

La fel, a indicat în cererea de apel că, la data de 23 septembrie 2014 expira termenul de 3 luni de aflare a sa în calitate de bănuیت, astfel urma să fie scos de sub urmărire penală, însă la 24 octombrie 2014 a fost repetat tras la răspundere penală, prin ce s-a încălcat, în opinia sa, prevederile art. 22 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2020, a fost respins apelul declarat de către inculpat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe ce coroborează între ele și careva divergențe între probele scrise care ar trezi dubii, nu au fost reținute, și anume: procesul - verbal de cercetare la fața locului din data de 15 iunie 2014 (f.d. 5, vol.I); proces - verbal al examinării medicale de constatare a faptului nr. 415, din data de 15 iunie 2014 potrivit căruia medicul de serviciu Ruicev I. a concluzionat că Iusiumbeli Leonid are intoxicație alcoolică cu un grad pronunțat de activitate, de la preluarea sângelui Iusiumbeli Leonid a refuzat (f.d. 9-10, vol. I); proces - verbal de cercetare la fața locului din data de 15 iunie 2014 potrivit căruia locul accidentului este încăperea secției de primire a SR Taraclia. Chiuveta cu robinet e situată în camera de odihnă, deplasate de la locul său (f.d. 21, vol. I); proces - verbal de reținere a mijlocului de transport, nr. 53 din data de 15 iunie 2014, potrivit căruia a fost reținut mijlocul de transport de model „Opel Cadett” cu numerele de înmatriculare XXXXX (f.d. 22, vol. I); procesul - verbal cu privire la recepționarea

informației verbale referitoare la infracțiuni și incidente din data de 01 iulie 2014 (f.d. 28, vol. I); raport de constatare medico - legală nr.401 din data de 16 iunie 2014, în privința lui Velcev Vitali (f.d. 30, vol. I); raport de constatare medico - legală nr.402 din data de 16 iunie 2014, în privința lui Palamarji Gheorghe (f.d. 32-33, vol. I); proces-verbal de audiere a părții vătămate Velcev Vitalii din data de 07 iulie 2014 (f.d. 40-41); procesul - verbal de ridicare din data de 07 iulie 2020, cu anexă DVD cu trei înregistrări video. (f.d. 46-47, vol. I); raport de expertiză medico-legală nr.226/D din data de 09 iulie 2014 pe numele lui Velcev Vitalii conform căruia la Velcev Vitali s-a constatat: trauma cranio-cerebrală, cu o manifestată prin contuzie cerebrală, fisură a osului nazal, echimoză pe hemitoracele dreapt, ruptură de ligamente IV de degetul mare de la mâna stângă, care au fost produse de acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală MEDIE (f.d. 49-50, vol. I); proces - verbal de audiere a martorului Bacarji Vladislav din data de 02 iulie 2014. (f.d. 52-53, vol. I); proces - verbal de audiere a părții vătămate Palamarji Gheorghii din data de 30 iulie 2014 (f.d. 62 - 63, vol. I); raport de expertiză medică - legală nr. 227/D din data de 09 iulie 2014 potrivit căreia la Palamarji G. s-a stabilit: excoriație pe mucoasa obrazului stâng, care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un obiect contondent du, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 69-70, vol. I); proces- verbal de audiere a părții vătămate Mihalcenco Stanislav din data de 18 iulie 2014 (f.d. 73-74, vol. I); proces- verbal de ridicare din data de 18 iulie 2014 prin care se constată că, de la Mihalicenco Stanislav a DVD-ului cu 4 înregistrări video în timpul examinării medicale a lui Iusiumbeli Leonid în camera de primire în SR Taraclia (f.d. 78, vol. I); proces- verbal de audiere a bănuitului Iusiumbeli Leonid din data de 01 august 2014 (f.d. 99, vol. I); proces - verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei din data de 01 august 2014. (f.d. 101-102, vol. I); proces - verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei din data de 01 august 2014 (f.d. 103-104, vol. I); proces- verbal de vizionare a DVD - discului din data de 03 septembrie 2014 (f.d. 121, vol. I); proces- verbal de vizionare a DVD - discului din data de 03 septembrie 2014 (f.d. 123, vol. I); proces- verbal de audiere a învinuitului Chircioglo Grigori, din data de 06 noiembrie 2014 (f.d. 15-16, vol. I); proces- verbal de confruntare dintre învinuitul Iusiumbeli Leonid și partea vătămată Velcev Vitali (f.d. 23 - 25, vol. I); proces - verbal de reținere a lui Iusiumbeli Leonid din data de 22 iunie 2016 prin care s-a stabilit că, Iusiumbeli Leonid a fost reținut de factor la 22 iunie 2016, ora 15:25 (f.d. 120, vol. I) proces- verbal de audiere a învinuitului Iusiumbeli Leonid din data de 24 iunie 2016 (f.d. 128, vol. I); proces- verbal de aducere la cunoștință despre finisarea urmăririi penale din data de 25 iunie 2016 (f.d. 140, vol. I); proces -

verbal de aducere la cunoștință a învinuitului materialele cauzei penale din data de 25 iunie 2016 (f.d. 141, , vol. I); declarațiile părții vătămate Velcev Vitalie (f.d. 12-16, vol. III); declarațiile părții vătămate Palamarji Gheorghe (f.d. 17-18, vol. III); declarațiile martorului Stanislavciuc Arteom (f.d. 24-25 vol. III); declarațiile martorului Cociu Victor (f.d. 41-42 vol. III); declarațiile martorului Bacarji Vladislav (f.d. 43-44 vol. III); declarațiile martorului Ruicev Ivan (f.d. 53 vol. III); declarațiile părții vătămate Mihalcenco Stanislav (f.d. 54-55 vol. III).

Astfel, instanța de apel a menționat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, este apreciată ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto - incrimina, garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a conchis că acestea nu-și găsesc confirmarea la judecarea apelurilor declarate de către inculpat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării sentinței și achitării inculpatului Iusiumbeli Leonid.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

În acest context, instanța de apel a menționat că, motivele invocate de apelant, sub aspectul că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu dovedesc vinovăția inculpatului Iusiumbeli Leonid în săvârșirea infracțiunii imputate în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, au fost respinse ca fiind nefondate din următoarele considerente.

Cât privește erorile de procedură invocate în cerere de apel instanța de apel a conchis că plângerea care a fost depusă la acțiunile lui Iusiumbeli Leonid a fost înregistrată la data de 19 iunie 2014. Urmărirea penală a fost pornită la 23 iunie 2014, pe faptul aplicării violenței fizice în privința colaboratorilor de poliție pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal. Astfel, urmărirea penală a fost pornită pe fapt și nu poate fi considerată în privința persoanei. În așa fel ordonanță de începerea urmăririi penale de acest gen nu poate fi considerată ca act prin care persoana este considerată ca persoană bănuită, respectiv în art. 63 Cod penal, ordonanță de pornire a urmăririi penale ca fiind un act de bănuire, art. 61 alin.(1¹) Cod penal la fel nu poate fi aplicat.

Referitor la argumentele părții apărări că urmărirea penală a fost pornită pe unele epizoade fără a include toate epizoadele, instanța de apel a notat că acest argument la

fel este neîntemeiat, or, toate circumstanțele care au fost depistate ulterior sunt prezentate în actele de învinuire și respectiv în rechizitoriu.

Referință la rechizitoriu, în temeiul art. 296 alin. (6) Cod de procedură penală, nici Iusiumbeli Leonid și nici apărătorul acestuia nu au prezentat, privind dezacordul la încadrarea juridică a acțiunilor incriminate.

Astfel, urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor art. 101 al Codului de procedură penală.

Dat fiind faptul că, inculpatul Iusiumbeli Leonid în cererea de apel, a menținut despre faptul că, nu a comis fapta incriminată și a solicitat achitarea sa, instanța de apel cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal a subliniat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Caracterul periculos al infracțiunii examinate este reliefat de faptul că, acțiunile lui Iusiumbeli Leonid au fost îndreptate contra activității organelor de drept. Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 349 Cod penal, îl constituie relațiile sociale ce țin de activitatea normală a organelor puterii de stat sau obștești și a reprezentanților ei: a colaboratorului poliției, altei persoane cu funcție de răspundere, precum și a unei alte persoane în legătură cu participarea ei la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale. Alin. (2) al art. 349 Cod penal, are și un obiect juridic secundar: ce constă în relațiile sociale cu privire la libertatea psihică a persoanei. Victima în cadrul acestei infracțiuni poate fi colaboratorul poliției, alte persoane cu funcție de răspundere, precum și persoane în legătură cu participarea lor la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale. Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiuni de amenințare cu moartea sau cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, sau cu nimicirea bunurilor ce aparțin colaboratorului poliției, altei persoane cu funcție de răspundere, rudelor lor apropiate, în scopul sistării activității lor de serviciu sau obștești ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, precum și aceeași amenințare a unei persoane sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea ei la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale. Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin intenție directă, deoarece făptuitorul înțelege că prin acțiunile sale amenință cu moartea sau cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, sau cu

nimicirea bunurilor ce aparțin colaboratorului poliției, altei persoane cu funcție de răspundere, rudelor lor apropiate, în scopul sistării activității lor de serviciu sau obștești ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, precum și că amenință o altă persoană sau rudele ei apropiate în legătură cu participarea ei la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, și dorește săvârșirea unor asemenea acțiuni. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins la momentul săvârșirii infracțiunii vârsta de 16 ani. Spre deosebire de alin. (1) al art. 349 Cod penal, care incriminează doar amenințările indicate, alin. (2) al acestui articol incriminează săvârșirea acestor acțiuni în prezența unor circumstanțe agravante, cum ar fi: a) aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanelor indicate; b) distrugerea bunurilor persoanelor menționate prin mijloace periculoase pentru viața sau sănătatea mai multor persoane; c) cauzarea de daune materiale în proporții mari acestor persoane sau d) cauzarea altor urmări grave. Prin aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanelor se înțelege cauzarea intenționată a vătămarilor ușoare, medii sau grave ale integrității corporale sau sănătății. Infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (2) Cod penal, este materială și se consumă din momentul survenirii urmărilor prejudiciabile.

În acest context, instanța de apel a stabilit că în cadrul examinării cauzei, s-a demonstrat pe deplin realizarea de către inculpatul Iusiumbeli Leonid, a laturii subiective și obiective a infracțiunii reținute în speță, contrar alegațiilor invocate în cererea de apel.

Acest fapt a fost demonstrat incontestabil prin declarațiile părților vătămate Palamarji Gheorghe, Mihalcenco Stanislav și Velcev Vitali date de către aceștia în cadrul ședinței instanței de fond și la urmărirea penală, părțile vătămate au declarat în mod expres că, fiind la fața locului și reieșind din comportamentul agresiv al inculpatului Iusiumbeli Leonid au hotărât să-l escorteze la Inspectoratul de Poliție Taraclia, pentru documentarea cazului și stabilirea stării sale de ebrietate, la ce inculpatul a refuzat să treacă examinarea medicală, a reacționat agresiv, a început să aplice lovituri părții vătămate Velcev Vitali, Palamarji Gheorghe și Mihalcenco Stanislav, cărora le-au fost cauzate potrivit rapoartelor de expertiză anumite suferințe psihice sau fizice.

Declarațiile părților vătămate coroborează pe deplin cu declarațiile martorilor Stanislavciuc Artiom, Cociu Victor, Bacarji Vladislav, Ruicev Ivan date de către aceștia în cadrul instanței de fond, care la fel a relatat despre faptul aplicării de către inculpat a violenței nepericuloase împotriva părților vătămate.

Verificând aspectele de drept operate de prima instanță la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Iusiumbeli Leonid, instanța de apel a conchis că,

infracțiunea pentru săvârșirea căreia a fost condamnat inculpatul, se califică ca fiind o infracțiune intenționată mai puțin gravă, ținând cont de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat, la locul de trai se caracterizează negativ, de toate circumstanțele cazului, astfel instanța de fond corect a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului Iusiumbeli Leonid este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate și stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare.

În contextul celor statuate, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond justificat a admis acțiunea civilă, înaintată de Velcev Vitali, Palamarji Gheorghe și Mihalcenco Stanislav împotriva lui Iusiumbeli Leonid și a dispus încasarea de la Iusiumbeli Leonid în beneficiul lui Velcev Vitalii, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea de la Iusiumbeli Leonid în beneficiul lui Palamarj Gheorghei, suma de 7 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea de la Iusiumbeli Leonid în beneficiul lui Mihalcenco Stanislav, suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Soltan Vasile în numele inculpatului care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

În susținerea celor solicitate, recurentul invocă că instanța de apel a pronunțat o decizie nemotivată, or, aceasta în partea descriptivă a deciziei doar descrie elementele infracțiunii imputate inculpatului fără a face un coraport cu acțiunile întreprinse de către inculpat.

De asemenea, apărătorul susține dezacordul cu aprecierea probelor, indicând că probele administrate în respectiva cauză penală nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de care a fost învinuit.

Mai mult decât atât, avocatul remarcă că în ședința de judecată nu au fost aduse probe care să justifice acțiunile colaboratorilor de poliție de a reține automobilul Opel Kadett.

În concluzie, recurentul susține că instanța de ape nu a intrat în esența problemei, nu a analizat circumstanțele de fond la justa valoare și neîntemeiat a pronunțat o decizie de condamnare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal conchide că acesta este

inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal remarcă că din textul recursului declarat de către avocatul Soltan Vasile în numele inculpatului, reiese că apărătorul face referire la temeiurile de declarare a recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, și anume: *o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței de condamnare a inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând la concluzia că sentința atacată este una legală și corectă.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate (vezi punctul 4.1. din prezenta decizie).

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de către recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționând-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință, ajungând pripit la concluzia de condamnare a lui Iusiumbeli Leonid în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de recurs reține următoarele.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate, Colegiul penal conchide asupra faptului că, acestea sunt vădit neîntemeiate și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond.

Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Cu referire la alegațiile apărării precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în respectiva cauză.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se încadrează în cadrul juridice menționate în rechizitoriu, potrivit căruia inculpatul a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

În continuare, din textul recursului declarat, instanța de recurs constată că recurentul invocă, la caz, că instanțele de fond, la judecarea cauzei, ar fi comis o eroare materială, și anume, au încadrat greșit fapta inculpatului în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, având în vedere că în speța dedusă judecării nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Mai mult decât atât, apărătorul susține că instanța de apel doar descrie elementele infracțiunii imputate inculpatului fără a le raporta la acțiunile întreprinse de către inculpat.

În acest sens, Colegiul penal remarcă că alegațiile recurentului sunt de ordin declarativ, or, în urma cercetării minuțioase a părții descriptive a deciziei recurate, se constată că instanța de apel a indicat cu suficientă claritate prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate, pronunțând o decizie în conformitate cu prevederile art. 385 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de recurs relevă că, argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic

răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform jurisprudenței CtEDO, *hotărârea Albert vs România din 16.02.2010*.

Cu referire la motivele recursului, în partea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune, deoarece recursul nu conține o motivare sub acest aspect, nefiind indicată norma penală în baza căreia urmau a fi încadrate juridic acțiunile inculpatului, or, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii (*a se vedea art. 24 Cod de procedură penală*).

În virtutea considerentelor expuse, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de fond, menținută de instanța de apel în privința inculpatului Iusiumbeli Leonid nefiind identificată de instanța de recurs ordinar prezența erorilor judiciare invocate în recurs, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate în recursul ordinar declarat de către avocatul Soltan Vasile în numele inculpatului.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Soltan Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Iusiumbeli Leonid XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **30 iulie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan